

Seg skal ikke gøre det saa langt som den ærede Ordfører, men ganske kort kan jeg vistnok heller ikke fatte mig. (Uro i Salen.)

Formanden (Høgsbro): Maa jeg bede ærede Medlemmer om at indtage deres Pladser.

Gad: Der er flere af de Ting, den ærede Ordfører fremsatte, som jeg enten skal lade ligge eller kun flygtig berøre, nærmest fordi det ikke forekommer mig nødvendigt at omtale dem nærmere for at præciere det, der egentlig er Opgaven ved Klargørelsen for Tinget af, hvad det er for forskellige Forslag, der foreligger for det. Det kan være ganske naturligt, at den ærede Ordfører har givet en Slags historisk Fremstilling af hele Jærnbaneadministrationens Udvikling fra Begyndelsen af indtil i Dag, men det Spørgsmaal, der egentlig foreligger, er jo dog det, hvorledes man nu skal ordne Statsbanedriftens Administration, og jeg skal derfor fuldstændig lade den historiske Udvikling ligge. Der er ogsaa en anden Ting, som jeg væsentlig skal lade ligge, om jeg end maatte senere komme til at sige et Par Ord derom. Det er den lange Udvikling, som den ærede Ordfører gav af Grundene til, at Indtægten af Statsbanedriften nu er saa betydelig mindre, end den hidtil har været, og de forskellige Bemærkninger, som han knyttede dertil og satte i Forbindelse dermed om Regnskabsaflæggelsen fra Statsbanernes Side, som jeg senere skal komme til at berøre med nogle faa Ord. At jeg væsentlig lader det ligge, sker ogsaa af den Grund, at det forekommer mig ikke at vedkomme Sagen, som den her foreligger. Det vedkommer Sagen, for saa vidt man kunde paavise, at Indtægten Størrelse afhænger af den særegne Maade, hvorpaa Administrationen ordnes, om man ordner Administrationen efter Flertallets Forslag eller efter Mindretallets Forslag eller bliver staaende ved Regeringens Forslag. Jeg tror imidlertid, at man snart ved at undersøge dette vil faa klart at se, at der ikke er noget derved at gøre.

Der er et tredje Afsnit af det Foredrag, som vi hørte af det ærede Medlem, som jeg ogsaa skal lade ligge, om jeg end maatte derom skal tillade mig at udtale nogle Bemærkninger senere. Det er hele den Sammenligning, som det ærede Medlem anstillede mellem Administrationen her i Danmark og Administrationen i de nordiske Nabolande Sverige, Norge og Finland. Hvorfor jeg kun noget skal komme ind derpaa senere, det er, fordi det lige over for de fremsatte Be-

mærkninger er nødvendigt at paavise det, som netop er Grunden til, at jeg tror, denne Sammenligning ikke har meget at sige. Grunden er den, at Forstellen mellem Jærnbaneforholdene i disse Lande og Danmark er saa stor, at der ikke fornuftigvis kan anstilles nogen Sammenligning mellem, hvad der ikke er nogenlunde ensartet, men tværtimod meget uensartet. Og det eneste, man egentlig, naar man ikke er særlig inde i de Forhold, hvad jeg tilstaar, jeg ikke er, har at holde sig til for at anstille en Sammenligning, er Regnskabsaflæggelsen, og den er baade i Danmark, Sverige og Norge af den Bestaffenhed, at det er overordentlig vanskeligt at trænge dybere ind i det, fordi man skal kende alle de Detailler, som forekomme, for virkelig at vide, hvad der skjuler sig bagved de enkelte Tal. Og endelig er Regnskabsaflæggelsen ogsaa i flere Henseender saa forskelligt ordnet, at det er overordentlig vanskeligt at sige, at det og det passer til det og det — nej, tværtimod, man maa sige, at de ikke fornuftigvis kunne sammenstilles. Det, jeg derfor væsentlig skal holde mig til, er de Punkter, som vedrøre selve den foreslaaede Organisation, den Forstel og den Lighed, der er til Stede mellem de Forslag, som her foreligger.

Det, der da er det første og det store, er jo dette, i hvilket Forhold, det, der foreslaas fra Flertallet og fra Mindretallet, staar til det bestaaende, og da maa jeg fastholde den Udtalelse, som er gjort i Betænkningen fra Mindretallets Side, at Mindretallets Forslag i alt væsentligt gaar ud fra det bestaaende, medens Flertallet opstiller helt ny Principper. I saa Henseende udtalte den ærede Ordfører, at det, Flertallet foreslog, i alt væsentligt eller i alle Tilfælde i meget var en Tilbagevenden til de Principper, som havde gjort sig gældende i Jærnbanestyrelsen før 1885. Jeg tror nu ikke, man just kan sige dette — maatte skal jeg senere komme noget ind derpaa, hvor jeg omtaler Flertallets Forslag specielt, men i Øjeblikket kan jeg for saa vidt lade det ligge, thi den ærede Ordfører udtalte jo dog, at efter 1885 var Forholdet anderledes, og altsaa, naar man ikke skulde gaa den Vej, som Mindretallet er gaaet, men følge Flertallet, maatte man i alt Fald gøre Brud igen og komme tilbage fra den Tilstand, som er til en Tilstand, som mulig har været. Dette at gøre Brud paa den Udvikling, som en Gang foreligger, forekommer Mindretallet altid at være farligt. Det forekommer Mindretallet at være noget, man kun skal foretage, naar der foreligger Grunde derfor, som ere afgørende. Og det